

מבוא
להגדרת
כתבי רבינו
אליעזר פאפו
זי"ע, א, מח"ס
"פלא יועץ"
ועוד

אורות פלא

אורות פלא

מתורתו של רבינו אליעזר פאפו זי"ע, מח"ס "פלא יועץ"
לקט דרושים ומאמרי מוסר, שנלקטו מתוך ספריו

פרשת האזינו תשפ"ז - שבת תשובה

אף על פי שהתשובה והצניקה יפה לו לאדם בכל עת, אבל ימים שבין ראש השנה ליום הכפורים יפה יותר ומיד היא מתקבלת, אפלו ליהיה, שהם ימי חפץ, ימי רצון, שנאמר (ישעיה נה ו): "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", ובתיב (שם מט ח): "בעת רצון עניתיך", ופרשו רבותינו ז"ל (ראש השנה יח.) על הימים שבין ראש השנה ליום הכפורים.

ונלכו ראוי לחוס על הזמן ההוא שהוא יקר הערך, שלא לאבד ממנו אפלו

רגע לבטלה. וראוי שלא להתעסק בהם כל כך בעסקיו, כי אם בדרך התשובה, אולי יש תקנה. ורבים מהמון העם אשר נגע יראת ה' בלבם, ובפרט בימים הנזכרים - עשרת ימי תשובה, יראת ה' על פניהם ורוצים לשוב בתשובה, אבל לא ידעו

תועי מה היא תשובה, וחושבים דכל התשובה היא להרבות באלו הימים בקריאת תהלים ומשניות ותקונים וכדומה, וראוי להודיעם כי אין זו דרך מוציא את האדם מידי עברה, רק עקר התשובה היא שיפשפש במעשיו, ואם ימצא בידו עברות שדש בעקביו, יתפרש מהם כפורש מן הקבה ובתחבולות יעשה מלחמה, ויעשה גדר לגדר ומשמרת למשמרת לעמוד על המשמר שלא לשוב עוד לכסלה. ועל אשר פעל ועשה עוונות ופשעים מיום היותו, יקבל עליו לקיים דרכי התשובה ולסגף עצמו באשר יוכל שאת. זהו

דרך ישרה ליראי ה' וחושבי שמו, אשרי אנוש יעשה זאת וכן אדם

יחזיק בה, ולא יהא נרדם, כי זה כל האדם נא"ה. (יעלו חסידים)

"האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי, יערה כמטר לקחי תזל

כטל אמרתי, כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב, כי שם ה' אקרא הבו גדל לאלקיני". (לכא.)

איתא בתנא דבי אליהו (זוטא כג): שאלו תלמידיו את רבי אליעזר, ולמדנו רבנו, היאך נעשה תשובה ונחיה? פתח רבי אליעזר ואמר: "יענה ה' ביום צרה ושגבד שם אלמי יעקב", ואף שלמה אומר ברוח הקדש: "דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עלי".

יום הזה והדרו, הכי קרא שמו בפי הכל שבת תשובה, והטעם פשוט מפני שהוא בתוך עשרת ימי תשובה, וגם שמפטרין בו "שובה". ואני אמרתי אשר שמו נאה לו, ויקרא שמו שבת תשובה.

שם רמז שהשבת גורם שיתעורר בתשובה בהיות לאל ידו והוא בהיותו בעולם הזה, כי בעולם הבא

אין לו תקנה והוא מעות לא יוכל לתקן. וכמו שאמרו במדרש (פרקי דרבי אליעזר מד) שריש לקיש ושני רעיו שהיו עמו בתחלה כשהיו לסטים מתו ביום אחד, והעלו לריש לקיש למנוחות שאננות לחיי עולם, ואכלה שני רעיו לתרפות ולקדראון עולם. אמרו: רבנו של עולם מה נשתננו, והלא ביחד היינו מלסטמים את הבריות? אמרו להם: זה עשה תשובה ונצול, ואתם לא עשיתם תשובה. אמרו: אם כן נחזר ונעשה תשובה. אמרו להם: שוטים, מי שפטר בערב שבת יאכל בשבת שהוא עולם שכלו שבת. נמצא שזכירת השבת שהוא עולם הבא אשר לא יועיל שם לא תשובה ולא מעשים טובים,

כי במתים חפשי, זה גורם לעשות תשובה בעולם הזה. (דו דיו)

כתוב בספרים, שהפרש יש בין עשרת ימי תשובה לשאר הימים לענין תשובה ותפלה, בהפרש האור מן החשך, ויפה שעה בתשובה ומעשים טובים בימים האלה, מימים שלמים בשאר הימים.

אשר על כן, ראוי לחש על כל רגע של ימים אלו שלא לאבדו, ומי שתורתו אמנותו, בימים האלה יניח עסק פלפולו ויהיה רק עסוק בקריאת ספרי מוסר ובדרכי התשובה, ולשפף שיחה, לדרש סליחה, ולהקדים תפלה על כל צרה שלא תבוא. אשרי מי שיוכל להתבודד לחשב עם קונוהו בד קדש ולקבש.

ולפחות בימים אלו יקום להקריב שני תמידין בהלכתם: שויתו ה' לנגדי תמיד, וחטאתי נגדי תמיד. ואם ימצא חבר טוב, מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, טובים השנים, אז נדברו יראי ה' איזוהי דרך ישרה, ואיש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמרו חזק.

וידוע מאמר רבותינו זכרונם לברכה שאמרו (קדושין ל:): יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו. והם אמרו (ברכות כט:): אל תאמן בעצמך עד יום מותך, שהרי יוחנן בהן גדול שמש בכהנה גדולה שמונים שנה ולבסוף נעשה צדוקי.

הנה כי כן, צריך לעמוד על המשמר, וזוהי הדרך למי שרוצה לכנס בדרכי התשובה והיחידות, זה השער לה' שיקבל עליו בכל תקוה ולא יעבר מלהיות שוקד מדי יום יום ללמוד חלק מספרי מוסר, דף אחד או פרק אחד, או לשמע בלמודים על מנת לשמר ולעשות ולקיים. הן אלה קצות דרכי הרוצה לשוב אל ה' וירחמהו, ואל אלהינו כי ירבה לסלח.

כל התפלות והתחנונים יאמר בלב נשבר באמת ובכונה נכונה, כי ההכנה היא עקר גדול מאד לטהר גברא ולקבול התפלות, ולכן לא ירים קול בקולי קולות, רק כל תפלותיו יהיו בשפל קול התחנונה ובקול בוכים. והנה המבין בלשון הקדש, כי ישים אל לבו וישמיע לאזניו מה שהוא אומר בהעמיק על כל תבה לארצה ולרחבה, ובהיות נגד עיניו גדלת ורוקמות מלך רם ונשא ורב שפלותו ודלותו ועצם חטאתיו - ירבה להפנע ללבו ולהתמרמר בבכי, ותחנונים ידבר רש, אולי יש תקנה.

וראוי ליראי ה' לרשם בגליון ספריהם מיני התעוררות על כל תפלה, כל תחנה, להיות לזכרון בין עיניהם לעורר לבותם, וירשם את כל הנמצא כתוב בספרים ואשר יוסיף מדעתו. וגם ירשם נסחי דוקנה, כי הרבה שגיאות נפלו בספרים. ומדי שנה בשנה יהא מוסיף והולך לזכות את עצמו, ואת כל אשר יגיע ספרו לידו, שיעתיק ממנו. וכן ירשם פרוש איזה מלות ואיזה דברים, שאינם קלים להבין בהשקפה ראשונה, למען ירוץ הקורא בהם. ואשר לא מצא ידו להבין פרוש המלות בלשון הקדש, מה טוב שילך אצל חכם וילמדנו, למען יהא רשום בדעתו לפחות מה הם עניני התפלות.

ועל כל פנים זוהי חובת כל אדם להיות יראת ה' על פניו תמיד כל היום, וידמה ממש באלו עומד למשפט לפני מלך רם ונשא, אים ונורא, ויחשב תמיד מחשבות קדושות וטהורות באפן שיחא עין במר בוכה ולב שמח דואג ובוטח, ולא יפנה לבו לבטלה אפלו רגע, ולא לפסק פמה מגרסא כל היום ורב הפילה, ויכלכל דבריו במשפט, שלא יעמד ללמוד כל הלילה פן תכבד עליו עבודת היום, ויצא שברו בהפסדו.

מזכרת מהודרת

ניתן להשיג תפילה על בניו ובנותיו מרבנו אליעזר פאפו זי"ע"א מספרו בית תפילה. מעוצב על נייר כרומו 4 עמודים. לשמחת ולהבדיל להנצחה לעילוי נשמות וכו'.

יעלזו חסידים

יצא לאור הספר יעלזו חסידים של רבינו אליעזר פאפו זי"ע"א,

בהוצאה מהודרת עם מקורות הערות וליקוטים. להשיג בחנויות הספרים ובמכון אורות פלא

